

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ свягъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
"Библіотека наїзданій. повѣстей" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кождого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяця
Редакція "Адміністрація" подъ Ч. 44 улиця Галицка
Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе
Оголошенія приймаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного
строчки печатной, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. а. въ
Рекламація неопечатаній вѣльшъ отъ порта.
Предплату и инсераты приймаютъ: У Львовѣ Адміні-
страція "Дѣла". У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall-
bachgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mossе; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Навас. Въ Рес-
публикѣ Редакція "Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, почтовій
урядъ и "Газетно Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Держ-
авна ул. д. Рації 9.

25 JU

— Просимо поспѣшити съ присылкою
заглостей !

Пос. до Рады державной, д-ръ Леваковскій, передъ своими выборцями.

Минувши недѣлѣ стававъ у Львовѣ передъ своими выборцями посолъ до Рады державной, д-ръ Кароль Леваковскій, и вдававъ передъ ними справу въ свои дѣяльности. Справоуданье се было въ многихъ взглядовъ цѣкаве. Оно характеризовало даже наглядно становище долговскаго парламенту, выказувало яскраво поступованье „кола“ польскаго супротивъ своихъ членовъ и поясняло такъ въ загалѣ становище послы въ теперѣшній Радѣ державной въ становище того послы, который мae то

щастъе бути членомъ „кола”. Що однакожъ
найхарактеристичнѣйше выказалось подчасъ
его сопровождания, то було поступованье прави-
тельства въглядно его представителъвъ супро-
тивъ загарантованої конституцію неотвѣчаль-
ності посольской. На зборѣ явився представи-
тель власти политичної сов. поліційный п.
Мариновскій и комисарь Заячківскій а кромъ
того уставлено ще при входѣ кѣлькохъ аген-
тобъ поліційныхъ. Комисарь правительствен-
ний, п. Мариновскій, уважавъ отже кѣлька
разовъ за отвовѣдне перебивати бесѣдника, бо
после его погляду посолъ, вдаючій сопровожда-
ніе въ свои дѣяльности, отступавъ отъ рѣчи.
Доминансмо вже то, что комисарь правитель-
ственныи не дозволивъ послови говорити о го-
дину Поляковъ въ Нѣмецчини — се дразлива
дѣстія; але що спонукало комисаря переры-
вати бесѣдника и не дозволити ему говорити
о аргументѣ урядничой? Коли одесла бесѣд-
никъ приступивъ до справы политики загра-
ничной, а зборъ хотѣвъ ухвалити революцію,
що бѣаосилася до сеніи справы, комисарь пра-
вительственныи не допустивъ до голосованія и
нагрошивъ розняваньемъ збору. Дивна та наша
конституція, коли и посолъ не може свободно
до централистовъ Нѣмцѣвъ.

По бесѣдѣ пос. Леваковскаго, перерыва-
ній громкими оплесками, наступили интерве-
ляціи. Важнѣйшии въ нихъ були: Интерпеля-
ція Цимермана о подвышенію оплаты школы
нои, о іменованю учителъвъ и о медичномъ
факультетѣ у Львовѣ. — Першій двѣ справы
казавъ посолъ, переведено безъ вѣдомости „ко-
ла“ а о третій постановило „коло“ старатис-
ажъ тогды, коли клиника въ Краковѣ буде
розвширена. П. Реваковичъ поставивъ слѣдуючу
революціи: 1) Ухвалити вотумъ довѣрія по-
слови; 2) завознати „коло“ польске, щобы он
старалося о заведеніе устного поступованія ци-
вильного; 3) загарантованье свободы прасы
тайны листової; 4) звернути увагу монархії
и династіи австро-угорской на небезпечнѣсть
вка имъ грозить отъ сусѣдныхъ державъ ре-
акційныхъ и деспотичныхъ. При сїй точцѣ
вмѣшався комисарь правительственный и за-
грозивъ розняваньемъ збору. Его поступованье
було бодай о столько тактовнѣйшимъ отъ по-
ступованія комисаря на вѣчу въ Коссовѣ, що
онъ относився насампередъ до предсѣдателя
збору и не поступавъ такъ абсолютно якъ кос-
совскій комисарь.

Зъ исторіи звѣстного „Заведенія“

(Дальше.

Передъ намѣренымъ отъѣзdomъ, п. Савелинъ бачився ще у Львовъ съ дирекцію, т. б. д-ромъ Ив. Добрянськимъ и д-ромъ Л. Павенцкимъ та о. Ив. Наумовичемъ. Онь поставивъ имъ рѣшуче условіе, именно, щобъ при новой поїздцѣ не поминати личности п. Ив. Алексѣевича Вышнеградскаго и передъ воямъ до него зголоситись о защомогу. Поминуты п. Ив. Ал. Вышнеградского будо по думцѣ п. Савелина одно, що поповнити непростемый грѣхъ чорної невдачности за полу-чену за его посередництвомъ помочь въ квотѣ 300.000 рубльвъ. Всѣ три интересованій не супротивились предложению п. Савелина, однакожъ и не заявили рѣшучо, чи въ цѣлості и безъусловно на него годятоя. Се занепоконло трохи п. Савелина, але онъ отъѣхавъ до Тернополя и тутъ дожидавъ прїїзу о. Ив. Наумовича и д-ра Л. Павенцкого, котрій мали їхати на Подволочиска и его по дорозѣ забрати съ собою.

Минали однакожь днъ, минувъ тыждень и
другій вже наставъ, коли нечаяно замѣтъ обоихъ
згаданыхъ паломниковъ настѣвъ до п. Савелина
франкованый листъ съ датою 19 сѣчня 1885 р.
отъ о. Ив. Наумовича. Зъ листу сего догадався
дочерва п. Савелинъ, що и ему дано вже отгав-
ку посля старой нормы: *Der Mohr hat seinen
Dienst gethan, der Mohr kann gehen.* Въ письмѣ
тому стояло: „Выокоуважаемый Савелинъ Ми-
хайловичъ! Я отправляюсь за границю, напишу
докладъ (рапортъ до згаданыхъ выше двохъ вы-
сокопоставленыхъ мужевъ правительственныехъ),
но Вы не опасайтесь. Я не Вашъ врагъ, хоть
очитаю Васъ виноватымъ, что Вы не представи-
ли правленію (дирекція) телеграмы изъ Петер-
бурга, когда они не хотѣли Вамъ денегъ дати.
Прошу, дѣлайте все, чтобы выслать хлѣбъ (збд-
же) къ то чимъ скорше. Вы знаете, какіе послѣд-

ствія. Торопітесь! Пшениця уже дорожить
Вашъ И. Григорівичъ Наумовицъ «

Зъ письма сего арозумѣвъ и. Савелинъ дуже
богато рѣчей. Его не только усунено съ певно-
цѣлею отъ дальнего ходатайства, але,
словамъ о. Наумовича, въ дирекціи мавъ онъ в-
роговъ, котрый на теперь выдерли ему надѣю-
управителя „Заведенія“, якъ сего домагався И.
Вышнеградокій, а въ дальнѣомъ поли намѣри-
его усунуты зъ етату чиновникамъ „Заведенія“.
Щобъ покрыти свою личну ненависть, поднесе-
противъ и. Савелина замѣть, що онъ не пре-
ложивъ дирекціи певной телеграммы зъ Петер-
бурга яко отповѣдь на свою жалобу до Ив. В-
шнеградского тогда, коли дирекція не хотѣ-
ему зъ выхлопотаныхъ 200.000 рублей да-
грошей анѣ на закупно пшеницѣ, анѣ на оплатѣ
выпovѣденыхъ въ щадници тернопольской кни-
жочокъ. Наibольше при тѣмъ болѣла п. Савели-
та обставина, що и о. Ив. Наумовичъ отклонивъ
отъ него. — То я — подумавъ онъ — не х-
тѣвъ ѿхати въ Россію безъ о. Ивана, коли м-
нѣ велено ѿхати туды лишь съ д-ромъ Павел-
кимъ, а онъ.... поѣхавъ и теперь успокоюе ме-
и пише, що не есть моимъ ворогомъ!

Нова пара паломниковъ поѣхала съмчасомъ на Броды до Дубна и тамъ розочала нову акцію нову запомогу. Куды они ходилл, кого проини и кто имъ давъ грошъ, п. Савелину на разъ было звѣстно. Доперва пѣзнѣйше дѣзнатся о ѿтъшко гроши суть, що въ акцію кромъ давнѣйшихъ петербурокихъ медіяторовъ входивъ и обер-прорѣ святѣйшаго Синода, що асигната выйшла вправдѣ зъ „запасныхъ фондовъ“ товариства южно-западныхъ зелѣныхъ дорѣгъ, але остаточно дѣзнатся п. Савелинъ и о тѣмъ, що гарантію сплату первои и другои позички, а навѣть дальнѣшаго кредиту взяло на себѣ россійское правительство.

Цѣле дѣло не могло навѣтъ взяти ииши

Предлагается на „Дѣло“ для Австроіи:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	
на полъ року . . . 6 зр. на полъ року . . . 6 рубл.	
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.	
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	
на полъ року . . . 8 зр. на полъ року . . . 8 рубл.	
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.	
на са́мъ додатокъ:	на са́мъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . зр. 5— на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.	
на полъ року . . . зр. 2-50 на полъ року . . . 2-50 р.	
Для Валгумиць, окрести Россіи:	
на цѣлый рокъ 15 зр.	
на полъ року 7-50 зр.	
на четверть року 8-75 зр.	
съ дод. „Библіотеки“:	на са́мъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.	
По одному же числу коштусъ 12 кр. в. в.	

тымъ больше, що передъ починомъ дѣла взялъ
собѣ отъ Совѣта управляющаго повномочіе и „ком-
мерческу складку“ перевѣзъ на свою руку.

Клопотъ сей додавъ однакожъ п. Вышнеградокому бôльшои енергіи до дальнего дѣлания. И его заслугою было именно, что теперь удалось въ цѣлу акцію втягнуть выощій лица правительственный а посредствомъ нихъ и такой-жъ фонды. Дѣло зложилось отже въ сей способъ, что другу запомогу для „Заведенія“ выигновано вправдѣ зъ „заповныхъ фондовъ“ товариства югозападныхъ земельницъ, але правительство прняло на себе гарантію сплаты.

П. Савелинъ доперва теперь зрозумѣвъ сло-
ва д-ра Добрянскаго, д-ра Павенцкаго, д-ра Кри-
жановскаго и Лабаша, оказаній по першому пово-
ротѣ зъ Россіи, что не товариство югозападныхъ
зелѣзныхъ дорогъ позичило, а правительство рос-
сійскe подарило вѣтъ гроши, и каявся въ души
своей наивности. Ему першій разъ въ житю при-
ходилоось бути въ товариствѣ людей и дѣлать съ
людьми, котрій надули его и такъ широкого патріо-
та, якимъ представився п. Савелину Вышнеград-
скій. — А я такъ фантазувавъ о закупнѣ пше-
ницѣ въ цѣлой Галичинѣ и о высылцѣ еи въ да-
лекій Кенігсбергъ! — говоривъ онъ самъ до
себе, — а они обманули вѣхъ! П. Савелину не
могло збйтися зъ ума, что такое кругтарство водят-
ся на свѣтѣ та же до того въ Галичинѣ, куды
щѣ культура гнилого западу, якъ мовлявъ Ако-
ковъ, не дойшла. — Но то, теперь знаю, что се не
„коммерческою“ а чисто, „политическою одѣлко-
ю“ було все, до чого и я безъ снѣдомоости руки
приложивъ... О, тѣ люде подступни и хитры,
и я ихъ боюсь теперь больше, якъ коли-небудь.
Добре только, что я въ Россіи не бавився поли-
тикою, тямивъ завсѣгды о тѣмъ, что я австрій-
скій подданный, и выступавъ всюди лишь „яко
купецъ....

До его ушей доходили дальше и слухи, что паломникамъ жилоось черезъ весь часъ дуже добре и весело, что йли навѣть на золоченыхъ тарѣлкахъ, что ихъ воджено по розныхъ кружкахъ и авдіенціяхъ до высокопоставленыхъ лицъ; ба, что грошъ тѣ велївъ навѣть подарити самъ царь! Але зъ другой стороны дойшла п. Савелина и та немила вѣсть, что паломники вразъ съ грбшми везутъ съ собою въ Галичину нового директора въ особѣ п. Косякърского.

(Дальше буде.)

Про лицитацію селянськихъ грун- тôвъ и якъ ѣй заралжувати?

(Рефератъ п. С. Дорундяка на поэтомъ Вѣчу народному въ Коссовѣ.)

(Japane)

якъ въ жаднѣй другой финансовой институціи въ цѣлой кули земской.

Теперь ъхано въ Россію вже не по по-
зичку, а по милостию. Въ виду того цѣл-
”коммерческая одѣлка“ була простою фикцією. П.
Савелинъ и и. Ив. Вышнеградскій дармо труде-
лись надъ еи зложеньемъ въ кодификацію. Въ
”Заведенію“ не було 1000 ар. злишнихъ на за-
купко пшеницѣ. А до того пшениця въ Одессѣ
була дешевша въ цѣлѣ, якъ въ Галічинѣ. Везт-
и пшеницю сплавляли по рѣкамъ и морямъ.

Въ найгёршихъ клопотахъ находився однажды п. Ив. Ал. Вышнеградокій. Онъ дѣлавъ въ доброй вѣрѣ и на той подставѣ, что яко Славянинъ пріайде въ помочь рускѣй финансовой институціи въ Галичинѣ, а заразомъ черезъ „коммерчеоку одѣлку“ буде мавъ покрытье для Товариства югозападныхъ земѣвиць, котрого бунт предсѣдателемъ. Интенція его були чистѣ тактально якъ и п. Савелина, коли оба, але лишиь оба трудились надъ списаньемъ договору. Ажъ тутт показалось нагло, что „Заведеніе“ не лишиь не додержатъ условій „коммерчеокой одѣлки“, але и навъ оилъ звернути зъ позички хочь бы 10 ар. а въ Ив. Ал. Вышнеградокій побачивъ себѣ крайне окомпромитованымъ передъ своимъ товариствомъ.

на
о-
на
П.
и-
ъ
а
в
и

Зъ бтси и походить, що грунты нашихъ селинъ суть такъ дуже задовжены. Здставлънъе докладныхъ дать въ томъ взглядѣ есть однажды нынѣ неможливе, бо не всѣ громады коссѣвскаго повѣту посѣдають книги грунтовы, а и тѣ книги, що суть, не мають ще всюды правосильности. Для примѣру и доказу выбравъ и лишь колька громадъ всякои катего-
ріи, бѣднѣйшихъ, середныхъ и богатшихъ съ мѣщанымъ населенiemъ, и показую, въ якой пропорціи и въ якой сумѣ суть тамъ госпо-
дарства селинъскій задовженій. (Гляди табло на

Зъ чиселъ сихъ показуяся:

1) Що 13.131 морговъ 812□ сяж. обтяженіи сумою 51.672 вр. 83 кр., то значитъ, что на каждому моргу, не уравненномъ дробъ-

2) Що въ сихъ 6 громадахъ на кожду душу отъ дитини до старця пересѣчно припадає 1-4 поля, а заразомъ 5 ар. 58 кр. довгу.

5) Що къажде господарство есть оотяжене
сумою 18 вр. 80 кр.
Наколи теперь той выслѣдъ примѣнимо
до цѣлого коссельскаго повѣту судового, то сума
довгу вынесе въ приближеню 823.785 вр., а
есть додаткомъ 6% — 972.069 вр., значить одинъ
миліонъ вр. въ уваги, що проценты берутся
и по 8, 12 и выше отъ сотки.

Громада	Число душъ	Площь		Число гражд. арист.	Число общин- ныхъ	Высокобель двору	Былъ	
		мерг.	саж.				кр.	кр.
Бабинъ . .	734	2106	584	210	2	310	—	
Макетинъ . .	900	2445	990	272	4	250	—	
Штетинъ . .	3050	5904	1130	818	56	9315	63	
Монастырско . .	2235	1153	40	571	74	14249	31	
Москальки . .	1720	548	1200	471	54	12982	10	
Смодне . .	616	973	68	330	55	14565	79	
Разомъ б . .	9250	13131	812	2730	245	51572	83	

Пригланившись всему близище, прийдемо да дадимъ до пересѣдчения: 1) что велика часть сего гospодарства находится иль въ чужихъ рукахъ; 2) что даже малая часть обожженыхъ гospодарства есть власното чужинцѣвъ и 3) что наибльше обожженными суть гospодарства христіанскій.

Пытаюсь теперь, у кого наибльше задолжались нашимъ селянамъ? Въ згаданыхъ шести селахъ представляется рѣчь такъ:

- 1) Найбльше въ банкахъ, бо 22.850 кр.
(изъ русскихъ 9.500
изъ польск., аль изъ Косовъ, 13.350)
- 2) Отгакъ христіянамъ . . 1827 кр.
- 3) Въ кѣни скарбовъ . . 1567 кр.

Разомъ 26.244 кр.

- 4) Проче жидамъ . . 26.427 кр.

Що банкамъ наші люді такъ богато виній, се не дивота. Банки охотно давали имъ гропи. Але се есть рѣчаю певно, що банки не для нашихъ селянъ и то для того, що не дають всемъ суми при позичѣ, що процентъ (6—12%) есть за високій и не стоять въ іншої пропорції! Сего не подыблешь нѣгде въ жадній закутку нашої монархії. А причина таа лежить таа въ недостатку школъ, якъ и тѣмъ, що по школахъ учать бльше чужого языка нїкъ розуму. А якъ се янома — Гуцуль и польскій языкъ! Кромѣ того учитель занятъ по трохи писарствомъ, то своями интересами, покупкою грунтівъ, копаньемъ нафти, політикою, а школою дуже мало. Що дитина вынесе въ школу, то и заразъ забуде, бо читаніе нема, а якъ есть, то суть органи, котрія стараются о скорѣ ви размазаніе. Зъ того и виходить, що всіоди пануши лишь темнота, а що неи вороги наші увиють даже добре ко-ристати.

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Загальне ополченіе.) Ситуація политична отасє въ наслідокъ порушена справы болгарської а съ нею и цѣлого всходного питання чимъ разъ груднішою; не давно отже, що держава австрійска, наибльше въ позиціяхъ справахъ інтересованія, лагодитъ на волій случаї и скрѣпляє свою воєнну силу. Недавна візитація архік. Кароля Людвіка будьникъ, призначенихъ на случаї війни для ужитку товариства "Червоного хреста", а тепер разпорядженіе міністерства війни въ справѣ загальнаго ополчення суть ясними ознаками, що ситуація політична стає чимъ разъ поважнішою. Міністерство війни видало сими днамъ окружникъ до війсковихъ коміндъ територіальнихъ въ справѣ опису и удержування въ евиденції способъ обовязаньхъ до загального ополчення, після котрого війскові с. р. переслаліся війсковимъ коміндамъ територіальнихъ, а до кінця жовтня що були даручені начальникамъ громадъ. Виписи метріальний молодіжі уродженію въ 1868 р. а обовязанії въ загальному ополченію. Згадані листи мають бути въ той способъ укладані, що дотичні військо метріальний могли ще въ вересні с. р. переслаліся війсковимъ коміндамъ територіальнихъ, а до кінця жовтня що були даручені начальникамъ громадъ. Виписи метріальний молодіжі уродженію въ 1868 р. а обовязанії въ 1887 р. до загального ополчення а въ 1888 служби війскові мають предложитися въ правильній речиці, іменно ажъ до дня 15 січня 1887. Війскові власти дозволяють (Ergänzung-Bezirks Commando) суть обовязанії доставити на коже завбезваніе помочи політичнимъ властямъ повѣтовимъ и представителівъ громадъ при укладані листъ евиденційнихъ и листъ загального ополчення.

(Поголоски о змѣнѣ кабінету австрійского.) До "Politik" доносять зъ Вѣдн., що і тамъ особливо въ польськихъ кругахъ поспількохъ удержанію поголоска, що гр. Таффе а съ нимъ міністри Пражанъ и Дунавській мають уступити. Очевидно буда-бы то не толькъ змѣна дотеперішнього кабінету але такожъ и змѣна дотеперішньої системи. На мѣсце гр. Таффого прійшовъ бы після овхъ поголосокъ гр. Коронії а справи внутрішній обаніївъ або теперішнього міністера професії д-р Гауч або міністерь торівській маркізъ Бакемъ. Що було бы призначено такою змѣнѣ не знати, але здається що при справу угоды отъ Угорщину такожъ и справи політичної натури. Що въ політичній справі гравії були при такої змѣнѣ догадують та-ко-жъ и "Narodni Listy", котрій доказуєть, що въ Австрої змагають тепер чимъ разъ бльше англійської духу, а коли-бы була перемога, то при новій змѣнѣ Поляки поканули-бы Чехівъ а ста-ли-бы въ союзъ зъ Нѣмцією.

(Зъ клубомъ парламентарнаго.) Открыте Ради державно вже за плечами а въ поодинокихъ клубахъ парламентарнаго розпочалася знову оживленія робота; всі приготовлюються до нової кампанії. Предсѣдатель австрійско-німецкого клубу, п. Хлопецкій, скликавъ було на вчера засіданіе клубу на тайну нараду. Клубъ німецкій збереся на нараду въ середу безпосредно по открытию Ради державної. На порядку дневній стоять виборъ бюро. Въ найбльшому клопотѣ находиться клубъ центрумъ, котрого предсѣдатель, п. Лихтенштайнъ, зложивъ недавно свой мандатъ, а зъ котрого першій заступникъ предсѣдателя п. Лінбахеръ, якъ донерва ажъ тепер показувавъ, въ клубу виступивъ. Засіданіе скликавъ отже на вчера другій заступникъ пред-

сѣдателя. Що жъ збереся донерка во нарадѣ ческій послѣдъ ізъ Морави, котрій хотять вишишерега заставити вида поступованиемъ мін. просвѣт. д-ра Гауча въ спрятанії вида.

(Памінъ лімбъ) збереся на найбльшої видальнії въ суботу дні 2 жовтня. На порядку дневній стоять міни вишишіхъ спорідненій такожъ въ виборъ 9 членівъ до комісії для наради вида проектомъ закону о забезпеченні роботниківъ.

(Спільні конференції міністерствъ) вибулася въ суботу въ Будапештѣ підъ проводомъ гр. Кальмана. Въ конференції взяли участь обѣй міністри обохъ вишишіхъ, обѣ міністри фінансівъ, вицеадміралъ Огернек, шефъ освіти Садьєвъ і кілька фаховихъ резервентівъ спільного міністерства війни. Наряди всіхъ вилючно видали предмініаремъ бюджету на 1887 р.

(Угорський міністъръ комуникацій) бр. Ко-жейнъ подався и одержавъ димісію; що мѣсто занять пропозицією бр. Орчи.

Заграницій Державы.

До ситуації. "Pol. Cott." оголошує слідуюче велике характеристичне писмо свого лондонського кореспондента, не бере однакожъ на себе отвітальноти за правдивість наведенихъ въ нїкъ фактівъ. Писмо се звучить: Въ кругахъ, оточенихъ въ тѣсніхъ относинахъ зъ англійськими дворіжъ, говорять о дуже важнихъ вістахъ, якъ надійши сюди зъ Берліна і Парижу відтакъ відносинъ та суть досить нариженій. Кабінетъ французький має зробити дворови російському що до его всходної політики такъ далеко сягаючі уступки, що въ окруженні царя привело значне число прахильніківъ російско-французького союза и видало значний впливъ. Гирсь єсть виправдь все що паномъ ситуації, однакожъ деякі переніоди, якъ Нѣмеччина хотѣла бы ставити політиці царя Александра III, опонукала бы его до непевності и до введення на порядокъ днівній ідея союза съ Францією. Кн. Бисмаркъ знає о т旣ъ усненію убийства въ Петербурзі и тымъ погливеє его рівнодушність въ справѣ болгарській, якъ такожъ спільні поступовани въ спільні справи зъ Россією. Въ теперішній портъ царя Александръ переставъ вже гібватися, але буь зовсімъ не єсть вдоволеній и спокійний о будучибі. О т旣ъ знаєть въ Парижі дуже добре и мають разъ въ разъ на цї, що політика всходна може довести до того, що відносини може Нѣмеччину зъ Россією можуть стати холодніші. Ситуація та викликує знову велике невдоволеніе въ Берлінѣ и видає некористно на відносини зъ Францією. Повідно такожъ задивляють и въ англійському міністерствѣ дѣлъ загранічнихъ на теперішній положенье и оцінюють єго отповідно. Кабінетъ англійській бажає широ уникнути вояжівъ позажіхъ іншихъ, іменно: 1) Исторія Русі до смрті Ільсава Мудрого; 2) Исторія Русі въ поступахъ Панова Володислава Федоровича, обласника і властитеља добра въ Осії, бушкому граду. "Просвѣта", за дарованіе величезної партре въ строю болгарському до курсу письма; 3) Исторія Бориса Крістіана до календаря; 4) Кабінетъ "Кобзара" за дарованіе 300 прокурорівъ "Кобзара" въ рѣчъ товариства; 5) П. І. Стевіану Пильбровскому за уложеніе письма въ рѣчъ 1887; 6) П. Михайлова Сокирину за бібліотеки, товариства; 7) Відмінно Відмінно за відмінно въ Чорногорії; 8) Данилъ Штернъ за відмінно въ Далм.; 9) Атанасій Гавриловський за Рокитну; 10) Івана Якимова за Девіні; 11) Четакію за Копилівку; 12) Николу Леса за Познаніє; 13) Івану Кузьму за Горохів; 14) Івану Куліцику, свящ. за Ольшану; 15) Четакію за Вінницю; 16) Дмитру Оболенському за Тустань; 17) Якова Гаврилова за Виноград; 18) Івана Черкасовського за Станиславів; 19) Михайлів Сміхахъ; 20) Михайлів Віхіанівського за Житомір; 21) Петра Пастирків; 22) Петра Галіцкого за Конії; 23) Федика Михайлова за Познаніє; 24) О. Івана Куліцику, свящ. за Ольшану.

— На сїмъ мѣсці уважає центральній бюджетъ, "Просвѣта" за свїй обовязокъ письма прилюдно Віл. Добротіану: "Виходідостопочтівъ Панова Володислава Федоровича, обласника і властитеља добра въ Осії, бушкому граду. "Просвѣта", за дарованіе величезної партре въ строю болгарському до курсу письма" (за отвітами на письма, іменно: 1) Исторія Русі до смрті Ільсава Мудрого; 2) Исторія Русі въ поступахъ Панова Володислава Федоровича; 3) О дотешерішніхъ видаваніяхъ Просвѣти після предмету упорядкованихъ; 4) Исторія Русі въ смрті Ярослава Мудрого въ смрті Романа Галицкого; 5) Війна і прогресія дельності гетьмана Петра Константина Сагайдачного; 6) Часи Данила Романовича і що після: 1) О книгахъ грунтowychъ; 2) Понесенія конфідіївъ конституційнихъ; 3) Процесъ промисловихъ і школи полеві; 4) Значеніе ліз; закони о лісахъ, поглядъ на ліси); — Віл. Даниловичеви (за отвітами: 1) Исторія Котляревскаго до 1860; 2) Поглядъ въ історію цивілізації Русі і способъ гospодарівъ нїкъ часівъ; — Віл. дру. М. Букінському (за отвітами: 1) О заходахъ народу по землі; 2) Історія Тараса Шевченка; 3) О дотешерішніхъ видаваніяхъ Просвѣти: 1) О значенні проповіді въ поднесенії народу; 2) Исторія розвою і вільності Ставропігійського братства у Далм.; 3) Вільності коло просвѣт. відомості въ Геленджікі; 4) О улекшеніяхъ панівшицихъ селянъ черезъ цв. Марію Терезу, імп. Іосифа II и т. д. ажъ до р. 1848); — Віл. Іваномировичеви (О змѣнѣ плодівъ на різі); — Віл. проф. Іваномировичеви (О значенні місії въ видахъ въ природѣ).

— Русій народній театръ въ Тернополі въ суботу дні 2 л. жовтня по разъ першій, "Літнікі", трагедію Шальєра на бенефіції Іванни Баберовічевої. Дирекція призначає сею штуки новій оригінальній постійм. Імп. надію, що такъ само штука якъ въ видахъ першій разъ въ народѣ театръ ажъ таємн. гостівъ зъ гостини і симпатичної бенефісантії видалиша рускій публікій до громадного театру.

— Видъль товариства ремісниківъ "Зоря" уважає на своїмъ заході заплатити за свою школу оплату школу въ школі промисловій у Далм. Якъ бачимо зъ того, товариство "Зоря" видає свою задачу дуже гарно і прикладує зваженія піднесення рускихъ промисловцівъ въ розмірі. Жаль толькъ, що руска публіка не піднімає ініціативу въ поговорюю підмогою саму однійкому товариству ремісничому.

— 6. Всіа. царські даруванія зъ приватніхъ фондівъ для погорбіць въ Земигороді 500 гр. а джувавъ арх. Каролі Людвіків із Соколовівъ будьникъ, призначений для цв. Імп. імператора Франції. Межа вишишіхъ отвітівъ та відповідь арх. П. Вольфъ. Позаякъ архівникъ не відомий, були приугнити лише поодиноку ту відповідь въ відповідь із оправдуючи архівникъ та відповідь въ відпов

упрёками молодежи въ тутешней гимназии, боясь немецкой трудной. На ее отпойв проф. Шайдницкій, что выражаетъ себѣ языкъ трудный, не при пыльности тутешней молодежи дается осязнутия значають результаты. При представлении катахта русского, о. Лепкого, добавившись, что о. Лепкій яко катихъ належитъ до епархіи станицы Грушевской. По запытанию изъ стороны архиепископа, высказавшись архиепископъ съ величимъ признаніемъ о нашомъ владыци, называющиимъ Преосв. о. Юлиана даже здѣшнимъ чоловѣкомъ. Въ сали библиотечной представивъ директръ профессора Грушевской. По запытанию изъ стороны архиепископа, высказавшись, что учить кляничной филологии и языка русского, ощущавъ архиепископъ дальнѣ, чи проф. Грушевский есть самъ Русинъ. Коли же ее доставъ потакуючу отговѣдъ, сказавъ архиепископъ: Руска литература значаю поступае (macht grosse Fortschritte). На то отпойв проф. Грушевскому, что дѣйстно литература руска робить велики усѣхъ, именно въ послѣднѣхъ рокахъ выдаео по колѣканіи письмъ периодичныхъ и печатало богато книжокъ що року. Архиепископъ пытавъ дальше, чи языкъ малорускій есть подобный до российскаго. На то отпойв проф. Грушевскому, что языкъ малорускій не есть такъ дѣйстно подобный до языка российскаго и заходитъ маже така сама рѣница межи российскимъ и малорускимъ яко межи польскими а малорускимъ — въ загадѣ есть ее самоѣтная мѣста славянска. Архиепископъ оглянувшись точно вѣтъ шартеровъ салѣ и цѣлый першій поверхъ, поспрашивае дѣже вѣжливъ директръ и опускаетъ въ супроводъ мѣщевого старосты и одного штабового софири гимназію, чтобы оглянути еще и иниши будни, призначеніи на случаѣ войны на цѣли товариства "Червоного хреста".

Школы промысловъ въ Коломыи. Въ Коломыи суть теперь дѣй школы промысловъ: школа гончарска и школа для молодежи ремесленной и кузнечной. Перша школа есть добре зворганизована и управу ей отдавъ Выдѣль краевый въ руки здѣшнаго чоловѣка п. Валерія Крыцѣнскаго, проф. гимназіального и артисты маляра, который Руспанъ лишилъ хорошу памятку по себѣ, бо званивали дѣже гарно въ стиле оригиналъ руско-византійскому головину на вѣху коломыиной церкви подѣль призваньемъ св. арханг. Михаїла. Директръ другої школы выбрали ради мѣста Коломыи п. Грушевскому, проф. гимназіального (а не директоромъ школы выдѣловой, яко се хбно доношено). Въ школѣ сей удѣляется науки вечерами въ понедѣлки и четверги а въ не-дѣле передъ полуночью.

Вечерокъ въ Конопѣцѣ коло Макулинца, устроенный въ середину въ честь 25-лѣтніи литераторовъ дѣяльности О. Федьковича, выпавъ — итъ намъ доносять — дѣже добраe. Гостей було такъ болато, что треба имъ было размѣщивать на по домахъ колонистовъ. Вечерокъ открыты проф. Ол. Барвінскому промовою, въ коїї выказавъ значение Федьковича въ нашей литературѣ. Одѣоля наступила гарно выконаніи прудукціи хору Денисовскаго подѣль управою о. Витошинскаго, дѣже красна гра на цатрѣ п. Кучинскаго и декламаціи п.-ны Рыбачковой, п. Курковской и п. Гарматѣя. Особливо подобны доказываніи п.-ны Рыбачковой, которая съ чувствомъ выголосила "Соня мары" Федьковича. По вечеру наступили ганцѣ, который тревали ажь до болого дна. Доходу въ вечерка було 94 зл. 90 кр., а разбѣдъ выносинъ 89 зл. и 59 кр. —

Холера на Угорщинѣ не замагасоя вправдѣ але и не слабне. Небезечнѣйшимъ однакожъ есть сей обявъ, что пошестъ перекинулась до Праги и Вѣдн. Въ обоихъ сихъ мѣстахъ було по одному случаеви смерти на холеру. Въ Празѣ занедѣлужавъ передъ колькомъ днамъ якій рѣмѣнникъ и померь до трехъ годинъ; лѣкарѣ кажутъ, что на холеру nostrar. У Вѣдн. померла знову днамъ 26 с. м. якась 57 лѣтна женщина. Небезечнѣсть есть отже и для Галичини велика. Въ виду сей небезечнѣсти заказало намѣтнаго на разложенье министерства дѣль внутрѣшнѣхъ пра-гульни на Угорщинѣ, которая мала отбутися зѣлѣницею въ Перешиби до Сатораль-Угелія.

Для п. Корытовскаго въ Калушѣ приходили: Вл. Д. Гузаръ въ Заваловѣ 2 зл. Вл. Е. Гузаръ 1 зл. Вл. Володамиръ и Ольга Левицкѣ 2 зл.

Вѣсти зъ Епархіи Перешибинской.

Конкурсы. Ел. Консисторія розписала ухвалюю зъ днамъ 23 вересня до ч. 2099 конкурсъ на пар. Вазбоница дек. ярославскаго над. приватного съ речинцемъ до 31 грудня 1886. — Конкурсъ до обсадженія опорожненой поезды профекта науки при львовской гр. кат. семинарии духовной назначеній до днамъ 30 жовтня 1886. Убѣгателъ о ту посаду въ перешибинской епархіи мають въ тѣмъ речинцѣ внести свою юдованіи засмотреніи въ сѣвѣрота зѣдности до еп. консисторії.

Въ пропозицію на пав. Гребеній въ дек. потєлицкаго принятій: оо. I) Порошиновичъ Юл., II) Саноцкий Левъ, III) Владиславъ Емель; дальше: 4) Мосієвичъ Іоанъ, 5) Менціанскій Юліанъ, 6) Левицкій Володамиръ, 7) Тимкевичъ Андрій, 8) Омеляній Евгений, 9) Глосовскій Петро, 10) Рыбачевскій Іоанъ, 11) Ваць Михаїлъ, 12) Мокрицкій Антонъ, 13) Гладиловичъ Юл., 14) Копистинскій Іеронимъ, 15) Зубрицкій Алек., 16) Іващенко Іоанъ, 17) Насальскій Володамиръ.

Презентъ йаге devolutivo одержали оо. Мосьевичъ Володамиръ на кап. Тегльськѣ дек. угновскаго, Коциркевичъ Андрій на пар. Вилокъ нижній дек. ярославскаго.

До каноничної институції на парохію Ялинъ дек. сиїбскаго завѣдатель о. Іоанъ Константиновичъ, тамошній завѣдатель. Діоцезій Ваць, бувшій завѣдатель капеллії Ветлина дек.

балигородскаго, одержавъ самоѣтне сотруднictво въ Торговицѣ, дек. самборскаго.

Ек. консисторія вставила до намѣтнаго згоду на каноничної институцію для запрещеній: на парохію Попелай, дек. ярославскаго, о. Николай Ясеницкаго и на капеллію Пѣски, дек. горожаньскаго, о. Теодора Сапруна.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Аль Маркіль Порай Мадейскій, президентъ львовской палаты адвокатовъ, членъ трибуналу державного и Рады мѣста Львова, вице-президентъ надзорующей Рады галицкаго банку гипотечного, кавалеръ ордеру золотой короны и т. д., померь по довѣрї и тѣжкѣ недугѣ днамъ 6 вересня с. р. въ Аугсб., проживши 64 лѣтъ. Покойный отсанчавшися правымъ характеромъ, тихою працею и рѣдкою добротою серца, и для того бувъ поважаный и любленый такъ бѣгъ интеллигенціи яко и селянъ, до которыхъ радо зближалася. Будучи патрономъ двохъ русскихъ церквей, причисливъ щедрою рукою до ихъ украшения, а селянъ ратувавъ безкористно въ часахъ тѣжкаго перебіку своюмъ хлѣбомъ и выбавивъ неодину родину отъ голодової смерти. Яко мужъ глубокой науки не любивъ темноты и живо интересувався працюю народною, которой богато зъ польской шляхты боятися. Заоцьчили въ своихъ селянъ засповани читальніи газетами то працьгными книжочками, покойный не только явився на науковыхъ вечерахъ въ читальніяхъ, але теплыми и сердечными словами промовлявъ на зборахъ, взызываючи селянъ до працѣ, тверезости и просвѣтъ для ихъ власоного добра. За-для популярности и доброты серца любили селянъ покойного, а яко межи дворомъ а соломинами отрѣхами бувъ большій миръ, такъ свою любовь заманюючи они покойному падь берегомъ гробу. По спровадженю мѣщанина зѣлѣнницю до Кристинополя, отбувши похоронъ покойного 13 вересня въ Пархача до Сѣлца-бѣлзкаго дѣже оказало, при величии зѣлѣнѣ шляхты, политичнѣхъ и судовыхъ урядниковъ, приватныхъ офиціалістовъ и пожарной сторожи зъ Кристинополя. По вынесеню мощей въ компнатъ пархакскаго двора, промовивъ до зѣбраныхъ ко. Новакъ, Бернардинъ зъ Кристинополя, а коли установлено домовину на четырехънѣмъ караванѣ, двинувши похѣдъ съ делегаціями несучими вѣнцѣ падь проводомъ 16 русскихъ и 9 латинскихъ духовныхъ при процесіяхъ зъ 4 мѣщевостей зъ Пархача до падь мілѣ отдаленого Сѣлца. По зложеню домовини въ сѣлѣцкій церкви на оказа-дѣмъ орнаментами и цвѣтами пристроеномъ катальку, который скончавши праць, бувъ озброєнъ якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Олена и Іосифъ Косовини; Вл. о. Крушельницкому, парохови зъ Назѣбрнѣ, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Сѣрецкому, парохови зъ Красівѣ, у которого бувъ Володамиръ Кубицкій. Кромѣ того мали єхати дѣй сестры Игна. Марія и Кароліна до Вл. о. Семечки пароха въ Ольховцахъ и уже дѣстали були 5 зл. на кошту по-дорожи до Сянока, тымчасомъ убоги родичи ихъ справили за тѣ гроші хрестини семи дитини.

— Заразомъ складае товариства "Шкѣльна Помочь" у Львовѣ складае цару подаку вѣмъ П. Т. патріотамъ, що зволили ласкати взяти убоги львовскій, посѣщаючи народній рускій школы, на кольонії вакаційній, а именно Вл. о. Дрималакови, парохови зъ Волощи, у которого була Олена Іонко; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Олена и Іосифъ Косовини; Вл. о. Крушельницкому, парохови зъ Назѣбрнѣ, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и М. Кисѣль; п. Фр. Сенкови, учителеви въ Коломыи, у которого перебувала якісъ част. А. Галапачъ; Вл. о. Онуфрію Курбасову зъ Кустына, у которого були: Дикѣвъ Іоанъ, Кашубинскій Евгеній, Король Людвікъ и Сѣлѣцкій Іоанъ; Вл. о. Ігна. Цурковскому, парохови зъ Любчи, у которого була Антонія Галапачъ; Вл. о. К. Генікова, учителеви зъ Березова, у которого бувъ Іосифъ Сошицкій и

